

med vor øvrige Lovgivning om Standsningen af smitsomme Sygdomme. Jeg kan derfor ikke stemme for dette Forslag.

Madsen: Jeg skal erkende, at der ikke er nogen god Overensstemmelse mellem Forslagene under Nr. 2 og under Nr. 3, og hvis Forslaget under Nr. 2 vedtages, vil jeg ansee det for passende, at Forslaget under Nr. 3 bortfalder. Jeg skal ogsaa erkende Rigtigheden af, hvad der er udtalt af den høitagtede Justitsminister, at Forslaget under Nr. 3 let vil lede til, at Udgifterne i det Hele blive noget højere end ellers. Naar det ærede Aede Medlem for Kjøbenhavn (Fenger) har bemærket, at det i visse Tilfælde er meget vanskeligt at skjelne imellem Statsudgifter og Communeudgifter, vil jeg ogsaa indrømme dette, og som et Exempel paa, hvor let der i den Henseende kan ske en Forveksling, vil jeg anføre Loven af 16de Marts 1851, hvorved en saadan Byrde som Udredelse af Heste til Brug for Hæren er kommen til at paahvile Communerne som en Communebyrde, Noget, som det slet ikke forhen havde været. Min Hensigt har kun været at gjøre det klart, at man herfra bør værge sig imod, at man ved at vedtage Lov, der have store Statsinteressers som Formaal, kaster Udgifterne over paa Communerne. Jeg har ogsaa tydeligt skjelnet imellem de almindelige Udgifter ved almindelige smitsomme Sygdomstilfælde, og dem, som omtales i denne Lov, hvor Sygdommen netop kommer ad Søveien. Netop fordi Sygdommen kommer ad Søveien, troer jeg, at den har en mere statsretlig Charakter, hvorfor man rettere burde kalde den derved foranledigede Udgift en Statsudgift. Jeg skal i alt Fald, som jeg allerede har udtalt, ansee det for passende, at Forslaget under Nr. 3, hvis Forslaget under Nr. 2 bliver vedtaget, bortfalder af sig selv, men indtil jeg seer, hvorledes det gaaer med Forslaget under Nr. 2, vil jeg fastholde det af mig i Forening med 14 andre Medlemmer stillede Forslag.

Bærtelsen: Jeg vil dog gjøre det ærede Medlem, som sidst talte, opmærksom paa, at, hvad enten Forslaget under Nr. 2 vedtages eller forkastes, vil dog Forslaget under Nr. 3

komme til at staa i Strid med eller i alt Fald i nogen Modsetning til Lovens øvrige Indhold, idet det allerede nu findes omtalt i § 4, at Communalbestyrelsen skal gjøre Indstilling til Justitsministeriet med Hensyn til Localets Velggenhed, men bliver det en Stats-sag, kan man ikke antage, at Communalbestyrelsen kan have Noget med denne Sag at gjøre. Hvis Justitsministerens Forslag under Nr. 1 kom under Afstemning var det jo en anden Sag, saa kunde Forslaget Nr. 3 godt vedtages. Jeg vil derfor opfordre de ærede Forslagsstillere til at tage Forslaget under Nr. 3 tilbage, da jeg antager, at Forholdet derved virkelig bliver dyrere. Jeg vil forresten spørge Dem, om De have tænkt sig, at et saadant Modtagelseslocale iøvrigt skulde staa ubenyttet, saaledes at, naar det ikke var Communens Eiendom, maatte det maaskee i en Mærække ikke kunne benyttes i nogetsomhelst Tilfælde, da det var Statens Eiendom.

Madsen: Jeg kan ikke efterkomme den Opfordring, som den ærede sidste Taler stillede til mig om at tage Forslaget tilbage, da der er 14 Medlemmer, der i Forening med mig have stillet Forslaget, og jeg ikke veed, om de Alle ere tilstede. Jeg maa derfor lade det staa til Afstemning.

Da ikke Flere forlangte Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag under Nr. 2 til § 4 af Lov, S. A. Hansen, Chr. Christensen, A. C. Hansen, Frølund, Scavenius, Jacob Jensen, Holstein-Holsteinborg, P. Pedersen, M. Pedersen, J. Jørgensen, N. Olsen, Reinhold Jensen, N. Albertsen, H. Jensen og Nugaard:

Stedetfor sidste Sætning sættes:

„I Sæstæder, hvor saadanne Localer ikke findes, tilveiebringes de efter Forhandling mellem vedkommende Amtsråd og Communalbestyrelse. Forsaavidt Omstændighederne fordrer en hurtig Afgjørelse, træffer Stedets Communalbestyrelse de fornødne Foranstaltninger.“
vedtoges eenstemmig med 58 Stemmer.